

Marts 1995
M 15 '95

♥ LIG TIL LYKKE !

Jeg ved en lærkerede,
men vi ved meget mer:
at Gurli skaber glæde,
og det er her det sner!

I reden har hun unger,
og ungerne er os.
Vi fylder vores lunger
med luft og synger los.

Tillykke, kære Gurli!
Du fylde firs i går.
Vi håber, lidt figurlig,
vi ses om fyrrre år!

Den första gång vi såg dig, det var en sommardag
på förmiddan, då solen lyste klar,
och ängens alla blommor av många hundra slag,
de stodo bugande i par vid par.

Och vinden drog så saktelig, och nere invid stranden
där lekte Gurli kärleksfull med pojkarna i sanden.

Den första gång vi såg dig, det var en sommardag,
den första gång du tog oss uti handen.

Vi ved, hvor der findes en have så skøn:

Hos Gurli i Strandbo er plænen så grøn.
På højskoler har hun det smukkeste ry,
for Gurli hun *kan* bare dét kyk-li-ky!

I Strandbo der dansed småpiger og sang
om nordiske venner og lande engang.
Från hinsidan kom de, fra Jylland og Fyn,
i midten stod Gurli - så gik de i byn.

Se ud over haven og se Øresund!
Se solen som vågner i Skåne så rund.
Vi fester med Gurli, mens hun bygger bro'r,
og græsset i plænen i haven det gror.

Jyden han æ stærk å sej,
modde båd' i nøj å næj;
goer ed op, å goer ed nier,
åller do fåtawt ham sier.
Gurli op, å Gurli nier,
Gurli er perlen iblandt jer pier.

Fjäriln vingad syns på Haga
mellan dimmors frost och dun
sig sitt gröna skjal tillaga
och i blomman sin paulun;
minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens väрма väckt,
till en ny, högtidlig yra
eldas vid sefirens fläkt.

Fortsæt på samme melodi:

Nu går våren gennem Nyhavn
fra Shanghai og til Kahyt.
Blæsevejr med hvert et bynavn!
Skal vi smile? Ja, så pyt!
Gurlis Internationale
är en sång om vännen sin.
Leve os som er lidt gale!
Hun får gaver, hun får grin.

Se, dér sidder hun naturlig-
vis og hygger sig med os,
både Gurli og finurlig;
hun er yngre end et gros!
Hun er Mor og Svigermoder,
Far- og Mormor, hun er fin.
Unge piger, gamle poder:
Lad os sige Skål i Wien!

Gubben Noach, gubben Noach
var en hedersman:
När han gick ur arken
plantera han på marken
mycket vin, ja, mycket vin, ja,
detta gjorde han.

Inga skålar (Inge skåler!)
gjorde då besvär -
Gurli känner läran:
"Jag skall ha den äran!"
Nej, i botten, nej, i botten
drack man ur .... så här.

Hold da hélt fest:

Min Fäster fylder fírs!